

مروری بر موانع تعامل میان خانواده و مدرسه در امر تعلیم و تربیت و ارائه راه حل ها

پرستو جودی^۱

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران.

اداره آموزش و پرورش استان اردبیل

Parastoo.joudi@gmail.com

۰۹۹۱۴۱۹۲۸۹۵

چکیده:

مشارکت و تعامل میان خانواده و مدرسه از پیش نیازهای مهم جهت تحقق اهداف تعلیم و تربیت در هر کشوری محسوب می شود. به همین جهت پژوهش حاضر با هدف بررسی و شناسایی عواملی که مانع مشارکت خانواده و مدرسه می شود انجام شد تا با شنا

اجتماعی لازم است بخش های مختلف یک نظام مردم سالار همچون بنگاه های اقتصادی، سازمان های غیردولتی و انسان دوستانه، رسانه ها، جامعه و دولت با هم همکاری داشته باشند که این همکاری رفع کننده مشکلات اجتماعی پیچیده است (Bryson, ۲۰۰۶) (به نقل از شریف فرد، ۱۳۹۸). بخش دولتی دارای منابع پایان پذیر و دامنه کارشناسی محدودی است که از قوت و توان کافی برای پاسخگویی به چالش ها و مشکلات موجود در جامعه برخوردار نیست. علاوه بر آن، اداره کشور و تحقق حاکمیت در جامعه منوط به حضور و بروز مردم و نهادهای مردمی است (شریف فرد، ۱۳۹۸).

نظام آموزش و پرورش، الگوی کلی نهادهای، موسسات و سازمان های رسمی جامعه است که مدارس اصلی ترین نهاد تعلیم و تربیت قلمداد می گردند و عملکرد موفق این نهاد بدون حضور پررنگ و مشارکت همه جانبه والدین قابل تحقق نمی باشد. از سوی دیگر والدین اولین معلمان کودکان به شمار می آیند و اهمیت مشارکت آنان بر هیچ یک از متخصصان امر آموزش و پرورش و سیاستگذاران آموزشی پوشیده نیست (پوررجب، ۱۳۹۷). از آنجا که نه

، رفع تبعیض ها در این مورد ایفای نقش می کنند. بنابراین شایسته است زمینه های فرهنگی ، اقتصادی و اجتماعی مشارکت از جنبه های مختلف فراهم آید.

نتایج تحقیقات نشان می دهد، درحال حاضر علی رغم اهمیت بیش از اندازه تعامل خانواده و مدرسه مشارکت والدین در امور مدرسه ضعیف و محدود می باشد؛ لذا پژوهش حاضر به دنبال بررسی و جمع آوری تمامی عوامل تاثیر گذار در این امر و ارائه ی راه حل های عملی برای بهبود روابط خانواده و مدرسه می باشد.

۲- روش شناسی :

روش پژوهش حاضر کیفی و جزء تحقیقات در قالب مروری - توصیفی می باشد که در آن به مرور کامل و عمیق تمامی یافته ها در این زمینه پرداخت

های آموزش و پرورش پرداخته شود، سازمان آموزش و پرورش در کسب مشارکت خانواده ها از موفقیت چندی برخوردار نبوده است (محمدی و همکاران ۱۳۹۹). در حال حاضر، اعتمادسازی و مشارکت اولیا جهت انجام امور مرتبط با مدارس بسیار محدود است و این امر مشکلاتی را بر سر راه مدارس جهت تحقق اهدافشان ایجاد نموده است (حسن زاده و یائی، ۱۴۰۲). بعضی ها معتقدند این مشکلات به ساختارهای نظام آموزشی کشور برمی گردد به گونه ای که اگر ساختار مدارس به ساختار مدرسه محور یا هیئت امنایی تغییر یابد احتمال مشارکت نیز بالاتر می رود (سلیمی نژاد، ۱۳۹۰).

۳) زمینه های همکاری و مشارکت مدرسه و خانواده

۳- ۱) مشارکت در برنامه ریزی فعالیت های مدارس که می تواند شامل تعیین خطوط کلی فعالیت های آموزشی و پرورشی سالانه ی مدر

والدین نیز می توانند در این مورد اثرگذار باشد چراکه فاصله ی دور مکانی و وجود محدودیت هایی برای رفت و آمد سریع، باعث کاهش مراجعه والدین به مدرسه و اطلاع از امور تحصیلی دانش آموزان و حتی مشارکت در امور مدرسه می شود.

- فرهنگ خانواده: یکی دیگر از موانع مشارکت اولیا، اعتقاد والدین به عدم ضرورت مشارکت در امور مدرسه فرزندان است، پس از آن نیز به ترتیب، زمینه هایی مانند اعتقاد، ارزش و اهمیت نداشتن مشارکت در امور مدرسه و اعتقاد والدین به این که امور مدرسه ی فرزندان به آنان ارتباطی ندارد.

مبتنی بر نیازهای کوتاه مدت است؛ برای نمونه با وجود گذشت سالها از تصویب قانون شوراها در سال ۱۳۷۴، به نظر می رسد هنوز کارکرد مناسبی در این شورا وجود ندارد (متین، ۱۳۹۱).

باید توجه کرد که اگر معلمان و مدیر مدرسه تجربه و مهارت و همچنین دانش لازم برای ترغیب و تقویت همکاری والدین در مدرسه را

۴- نتیجه گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی و جمع آوری تمامی عواملی که مانع مشارکت میان خانواده و مدرسه هستند انجام شد، تا منبع جامعی برای کسانی باشد که مسائل آموزش و پرورش جز دغدغه هایشان محسوب می شود و یا در این زمینه فعالیت می کنند.

۴-۲) تشکیل انجمن اولیا و مربیان:

- س

